

שפיגל עם אשתו מרגלית, בתו אלינור ובנו ירון.
הבן שלי בא איתי לכל המישחקים. את אשתי זה לא מעניין!

● אתה שומר דיאטה?
משתדל לא להשתולל, ומשתדל לעשות ספורט מדי פעם. שיחקתי פעם טניס, וגם את זה הפסקתי מחוסר זמן.
● זה לא מוזר לאדם שכל חייו קשור רים בספורט?
אני כל יום על המיגרש בכיכר דיספורט.
● מתי אתם מתאמנים?
כל יום אחרי הצהריים ולפעמים גם בבוקר.

„במיקצוע הכדורגל עדיך מאמן שהיה פעם שחקן, כי הוא יכול לתת חחושה של מישוה שידע מה בלב של השחקן“

● אז המישרד זה הפרנסה והכדורגל זה הכסף?
שניהם פרנסה ושניהם כסף.
● המישפחה באה למישחקים?
הבן.
● ואשתך?
לא, היא לא רוצה, זה לא מעניין אותה. כשי שיחקתי בצרפת, היא היתה מגיעה לעיתים נדירות.
● היית רוצה להיות מאמן של נבחרת ישראל?
תלוי באיזה תנאים.
● אין לך שאיפה בזאת?
יש לי שאיפה גדולה להצליח במה שאני עושה ולעשות אותו טוב. ואחר כך — כל דבר כעיתון.

אתה משחק טוב ומבקייע שער, זו הנאה שאני אפשר לתאר אותה.
● אבל גם הנפילה, אם לא מצליחים, היא גדולה מאוד.
בוודאי.
● אתה מאמן את הבן שלך?
מדי פעם. פחות ממה שאימנו אותי.
● למה?
כי היום אין מספיק זמן וגם לו אין מספיק זמן עם הלימודים.

● הוא רוצה להיות שחקן?
כן, הוא משחק בהפועל פתח תקווה.
● למה שם?
זה מצא חן בעיניו, אז בינתיים הוא שם.
● הוא יהיה שחקן?
אני חושב שכן, אבל קשה להגיד.
● יש לו מחויבות מהבית?
כלפיי אין לו שום מחויבות ככיוון הזה.
● לא תתאכזב אם הוא לא יהיה שחקן?
כן.
● בכלל לא, אני נותן לו בחירה חופשית.
● זה לא קצת מוזר שהוא כבר דור שלישי לשחקני כדורגל?
זה טיבעי. אני מכיר אנשים שהבנים שלהם ובני הבנים עורכי דיין.

● בשבת הבאה אתם משחקים נגד בית דירושלים. מה יהיה?
יהיה טוב. מכל הדברים שאני יודע לעשות, אני לא יודע דבר אחר וזה להתנבא. אבל זה הכיף, תמיד מגלים משהו חדש.
● יש תחרות סמויה בינך לבין מר טלה שפיגלר, שמאמן את בית דירושלים?
בכלל לא. יש תחרות בין השחקנים שלנו לשלהם, לא בין המאמנים.
● אבל אם מספרים מאשימים את המאמן.
אז מה?
● ואין לו חלק בזה?
המאמן אחראי, אבל לא אשם. אם הוא עשה את העבודה, הוא לא אשם. אני ראתי שחקנים גדולים שעושים טעויות של תינוקות. אז גם זו אשמת המאמן?

„המישחק שלנו בשבוע הבא נגד בית דירושלים הוא מישחק בין השחקנים, ולא בין המאמנים“

● מוטלה מאמן טוב?
בהחלט.
● אתה מאחל לו הצלחה?
תמיד, אבל לא במישחק של שבת.
● למה, כי זה יהיה על חשבונך?
אני חושב שכשמשחקים רוצים לנצח, ותמיד חונכנו כך, וכך אני רוצה שיהיה גם בשבת. אז אני לא יכול לאחל לו הצלחה.
● אתם תמיד קשורים יחד.
זה מכובד מאוד. עברנו יחד תקופה ארוכה וקושרים אותנו יחד.
● לאמן את בית דירושלים זה יותר מכובד מאשר את מכבי תל אביב?
אין בזה כבוד.
● אבל בית דירושלים היא האלופה של השנה שעברה.
כל קבוצה לאמן זה כבוד. יש קבוצות שהן יותר בתיקורת ויש שהן פחות. בית דירושלים היא אלופה והיא קבוצה מרובת.
● רצית לאמן אותם?
הפסקתי לדבר על דברים שהיום הם לא מציאותיים. זה לא רלוונטי. אני רוצה את מכבי. בית דירושלים שונה מהקבוצות האחרות?
אני לא מכיר אותם.
● אבל אתה קורא עיתונים?
לפעמים.

● תוך כדי עשיית קריירה בכדורגל הספקת גם ללמוד באוניברסיטה, למה?
זה עניין אותי. חשבתי שאני רוצה לעשות את זה או עשיתי.
● זה נדיר ששחקן כדורגל לומד באוניברסיטה.

● הם הגיעו כבר למומדים אבסורדיים.
יש שמרוויחים כדיוק כמה שהם צריכים, יש כאלה שמרוויחים יותר ויש שמרוויחים פחות. יש חוסר שיוויון מוחלט — וכך צריך להיות.
● זה לא סוציאליסטי.
לא, וזה לא צריך להיות.

● הדרך שלך שינה בכלל הרבה דברים בך בכדורגל הישראלי. אתם גם נמכרתם לשחקן בחו"ל.

„השבת הראשונה של העונה חשובה לשחקנים החדשים ולקהל, לא למאמנים“

נכון.
● זה הועיל?
בטח שכן. קורם כל, התקדמו מבינה איר שית, ראינו דברים שאנחנו מנסים להביא היום הנה, וזה בהחלט יכול לקרם.
● היום בורחים הרבה כוכבים לחו"ל.
זה לא נורא, אבל צריך לדאוג שאפשר יהיה להביא אחרים במקומם.
● למה ששחקנים אירופיים יסכימו לבוא לשחק בישראל?
באירופה יש הרבה שחקנים שנשארים ללא קבוצות. יש אנשים בגיל לפני פרישה שיכולים עוד לתת הרבה. אפשר להביא כדורגלנים טובים שלא יעלו יותר מדי כסף ויביאו רפואים אחרים של מישחק.
● לך הועילה הנסיעה?
בהחלט.
● ולקבוצה שהשארת כאן?
גם להם זה הועיל, כי גילו שחקנים אחרים אחריי. אולי לפני כן תפסתי מקומם של צעירים?
● לא היו לך התלבטויות?
לא, בנושא הזה בכלל לא.
● קשה לשחק בחו"ל?
קשה מאוד, אבל שווה. גם פה קשה לשחק.
● אבל מה זה הבית?
אבל לא כל החיים זה הבית, צריך ללמוד גם מאחרים.

● היית כוכב בחו"ל?
זו שאלה לא חשובה, למרות שמסכימי אמרו שכן. להגיד שאני שלם עם זה? לא. יכולתי לה יות יותר טוב אילו הייתי נוסע יותר צעיר ולא הייתי נפצע, או הייתי עושה קריירה הרבה יותר טובה. עשיתי קריירה טובה, אבל אולי לא מספיק.
● באיזה גיל צריך להתחיל לשחק כדורגל?
בגיל שמרגישים. גיל 10 צריך להתחיל בקבוצה מסודרת.
● אתה התחלת קודם?
כן 10. כדורגל זה מישחק של הרחוב, וצריך להתחיל לשחק בגיל שאפשר לשחק ברחוב. אבל לא להיכנס למיסגרת קבוצתית לפני גיל 10.
● אתה רצית לשחק כדורגל?
בהחלט.
● בגלל אבא שלך?
אני רציתי.
● אביך דחה אותך?
זה היה קיים בבית. נראה שזה היה מובן מאליו.

„היום הכדורגל מאוד ממוסחר, והקהל צריך לבוא כדי שיהיה יותר כסף לעולם לשחקנים“

● היה רגע בקריירה שלך שרצית לזרוק את הכדורגל?
אף פעם לא.
● רצית פעם להחליף מיקצוע?
אף פעם לא.
● זה מיקצוע קשה?
קשה מאוד.
● זה גם כואב לפעמים, מיסים.
אבל יש הנאה עילאית כשהצלחה באה, כשי